

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet
bestuursrecht op het hoger beroep van:

de minister voor Immigratie, Integratie en Asiel,
appellant,

tegen de uitspraak van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats
's-Hertogenbosch, van 16 december 2011 in zaak nr. 11/28360 in het
geding tussen:

en

de minister.

1. Procesverloop

Bij besluit van 29 augustus 2011 heeft de minister voor Immigratie en Asiel een aanvraag van de vreemdeling om hem een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd te verlenen, afgewezen. Dit besluit is aangehecht.

Bij uitspraak van 16 december 2011, verzonden op 19 december 2011, heeft de rechtbank het daartegen door de vreemdeling ingestelde beroep gegrond verklaard en het besluit van 29 augustus 2011 vernietigd. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak heeft de minister bij brief, bij de Raad van State binnengekomen op 16 januari 2012, hoger beroep ingesteld. Deze brief is aangehecht.

De vreemdeling heeft een verweerschrift ingediend.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

2. Overwegingen

2.1. In de enige grief voert de minister, samengevat weergegeven, aan dat de rechtbank in het licht van hetgeen door de vreemdeling in beroep is aangevoerd ten onrechte tot het oordeel is gekomen dat hij in het bestreden besluit onvoldoende heeft gemotiveerd waarom zich in Afghanistan in het algemeen en Kunar in het bijzonder niet de situatie voordoet waartegen artikel 29, eerste lid, aanhef en onder b, sub 3, van de Vreemdelingenwet 2000 (hierna: de Vw 2000) bescherming biedt. De minister verwijst hiertoe naar het arrest van het Europees Hof voor de Rechten van de Mens (hierna: het EHRM) van 13 oktober 2011 in zaak nr. 10611/09, Hussein tegen Zweden (JV 2012/2) en de uitspraak van de Afdeling van 14 november 2011 in zaak nr. 201002738/1/V2 (www.raadvanstate.nl) die zijns ziens zijn standpunt ondersteunen.

2.2. De rechtbank heeft, samengevat weergegeven, overwogen dat de minister bij zijn standpunt dat zich in Kunar niet de situatie voordoet waartegen artikel 29, eerste lid, aanhef en onder b, sub 3, van de Vw 2000 bescherming biedt, niet heeft kunnen verwijzen naar het arrest van het EHRM en de uitspraak van de Afdeling van 14 november 2011. De rechtbank overweegt daartoe dat uit het arrest niet kan worden afgeleid dat het EHRM van oordeel is dat zich in geen enkel gebied in Afghanistan de situatie voordoet, als hiervoor bedoeld, en dat de kennelijk andersluidende opvatting van de Afdeling, blijkende uit de uitspraak van 14 november 2011, derhalve berust op een onjuiste lezing van het arrest.

2.2.1. Uit de jurisprudentie van de Afdeling (onder meer voormelde uitspraak van 14 november 2011 en de uitspraak van 16 februari 2012 in zaak nr. 201113076/1/V2 (www.raadvanstate.nl)) volgt dat zij het arrest van 13 oktober 2011 aldus verstaat, dat zich tot dat moment nergens in Afghanistan een situatie voordoet, als bedoeld in artikel 29, eerste lid,

aanhef en onder b, sub 3, van de Vw 2000, waarin de terugkeer van iedere vreemdeling zou leiden of zou hebben geleid tot een schending van artikel 3 van het Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden.

2.2.2. De enkele omstandigheid dat de rechtbank, zoals blijkt uit de aangevallen uitspraak, een andere uitleg van het arrest voorstaat dan de Afdeling, leidt - wat daarvan ook zij - niet tot de slotsom dat de door de minister in het besluit van 29 augustus 2011 neergelegde en ter zitting bij de rechtbank toegelichte, motivering ontoereikend is. Overigens gaat de rechtbank er in de aangevallen uitspraak aan voorbij dat de minister in dat besluit aan de hand van de door de vreemdeling overgelegde stukken heeft beoordeeld of zich in Afghanistan in het algemeen of in Kunar in het bijzonder de situatie voordoet, als bedoeld in artikel 29, eerste lid, aanhef en onder b, sub 3, van de Vw 2000. Pas in beroep heeft de minister ter toelichting op het in het besluit neergelegde standpunt, verwezen naar voormeld, van na het besluit daterend, arrest van het EHRM en de uitleg die de Afdeling aan dat arrest heeft gegeven.

2.3. Het hoger beroep is kennelijk gegrond. De aangevallen uitspraak dient te worden vernietigd. Hetgeen de minister overigens heeft aangevoerd, behoeft geen bespreking. De stukken waar de vreemdeling ter onderbouwing van zijn stelling over de algemene veiligheidssituatie naar heeft verwezen en die door de minister bij het nemen van het besluit zijn betrokken, dateren alle van vóór de uitspraak van 14 november 2011. Uit deze uitspraak volgt derhalve reeds dat de minister zich terecht op in het standpunt heeft gesteld dat in zich in Afghanistan in het algemeen en Kunar in het bijzonder ten tijde van belang niet de situatie voordeed, als bedoeld in artikel 29, eerste lid, aanhef en onder b, sub 3, van de Vw 2000. Doende hetgeen de rechtbank zou behoren te doen, zal de Afdeling het beroep tegen het besluit van 29 augustus 2011 alsnog ongegrond verklaren.

2.4. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

- I. verklaart het hoger beroep gegrond;
- II. vernietigt de uitspraak van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats 's-Hertogenbosch, van 16 december 2011 in zaak nr. 11/28360;
- III. verklaart het door de vreemdeling bij de rechtbank in die zaak ingestelde beroep ongegrond.

Aldus vastgesteld door mr. R. van der Spoel, voorzitter, en mr. P.A. Offers en mr. A.B.M. Hent, leden, in tegenwoordigheid van mr. O. van Loon, ambtenaar van staat.

w.g. Van der Spoel
voorzitter

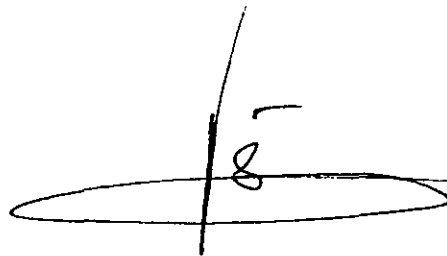
w.g. Van Loon
ambtenaar van staat

Uitgesproken in het openbaar op 6 juni 2012

284.

Verzonden: 6 juni 2012

Voor eensluidend afschrift,
de secretaris van de Raad van State,

A handwritten signature in black ink, consisting of a large, stylized 'V' and 'S' intertwined, with a horizontal line crossing through them.

mr. H.H.C. Visser